

Sygn. akt III CNP 30/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa L. S.
przeciwko J. S.
o rozwód i eksmisję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 października 2013 r.,
na skutek skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 25 sierpnia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

J. S. złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 sierpnia 2011 r. orzekającego rozwiązanie jej małżeństwa z L. S. i eksmisję ze wspólnego mieszkania małżonków – bez orzeczenia o przysługującym jej uprawnieniu do lokalu socjalnego lub braku takiego uprawnienia. Zdaniem skarżącej pominięcie przez Sąd rozstrzygnięcia w tym przedmiocie wyrządza jej szkodę polegającą na tym, że nie może uzyskać lokalu socjalnego, lokalu zamiennego ani pomieszczenia tymczasowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 1 - 6 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; skarga powinna również zawierać wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Wskazane wymagania mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Wynikający z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymóg uprawdopodobnienia wystąpienia szkody zostaje spełniony wówczas gdy skarżący złoży oświadczenie, że szkoda wystąpiła, wskaże jej rodzaj, wysokość i czas powstania oraz wykaże dostępnymi mu środkami, że szkoda ta jest następstwem wydania zaskarżonego orzeczenia. Powołanie się przez skarżącą na brak rozstrzygnięcia o istnieniu lub braku istnienia uprawnienia do lokalu socjalnego w wyroku orzekającym eksmisję nie jest wystarczający dla oceny, że skarżąca wykazała, w sposób przedstawiony powyżej, przesłankę wymienioną w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.